

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

33 Vestium Sancti Ioannis Apostoli mirifice operationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

argento monilibus decorata, aureo diademate, regiaque palla fulgentem canonicæ ipsi metropolitanæ ecclesiæ, alijque sacerdotes suis humeris toto triduo gestare latancur. Præcedunt casta puerorum, puellarumque agmina, omnium civitatis artium collegia. His adjunguntur devotæ albatorum sodalitates, quæ plurimæ pijs precibus Divam Virginem rogantes, quæ longo ordine cum suis vexillis insigni ornatu distinctæ procedunt. Adsumt, & huic sacratissimæ pompe, piamque operam præstant ipsi urbis ab Apostolica Sede Legati pro tempore, existentes. Inter quos hodie Cardinalis Iustinianus, nunquam satis laudati nominis Princeps integerrimus, qui ut coeteras viri virtutes taceant, per quas in præsens felix Bononia pace, non tam oprata, quam firma, potitur ea pietate, religione sacræ hujusmodi, alijsque publicis supplicationibus adesse conspiciatur, ut verum cunctis devotionis exemplar videatur. Præsens sibi quoque dum residere conspicitur, & ipse urbis Antistes cum universo, tam seculari, quæ regulari clero adest, & Vexillarius Iustitia (qua nulla major in urbe dignitas) cum splendidissimo senatorum ordine, cibiciribus, pijs officij causa, præcinentibus. Hos coeteri magistratus, patritij omnes, alijque gyannasij doctorum corona mira pietate, ac devotione assestanturn. Tantus deinde populi numerus prosequitur, ut fateri audeam in tanta urbe, haud reperiri, qui hisce supplicationibus 33

urbe glescant: & quisque pœnitentia Eucharistiæque Sacramentis munitus, & publica civium vota, & privata Virgini sacratæ commendat. Hinc evidens supremæ parentis favor aspirare, omniumque cœlitum caterva urbi favere conspicitur. Nam, quæm primum peracta est triduillius deprecatio, sacraque tabella in montem suum est restituta, optatæ primo die cadunt de cœlo pluviae ac serenitatis, tranquillitatisque donum mirabiliter obtinetur. Nec semel quidem, sed semper alij etiam urgentibus necessitatibus, hujus sacrae imaginis deportationem salutarem Bononiensis experti fuere, ut per Sigon. de Epis. Bonon. in Vita Nicolai Albergati, lib. 3 Nam civitas aliquando gravi peste, ingentique pénuria affecta, ad extremumque discrimen adduta, hoc solo remedio liberata fuit. Quare ut Virgo sacratissima, quæ in cœlis pro illis aduocata sedet, majori religione colatur, ac civitas singulis annis tanti numinis patrocinio adjuvetur, triduo solemaniæ rogationum, quæ in tota Christi Ecclesia ante diem festum illius in cœlum Ascensionis de more celebrantur eadem, & eodem ordine illius sacrae imaginis sit deportatio: quibus supplicationibus, cum semper, dum in illa urbe Vicarij Archiepiscopalis munus gessi, præsens interfui, vota mirabiliter impretrata conspicerim, haud potui, tam commendandum devotionis, & pietatis exemplum reticere.

Idem t' apertissimè experiebatur Roma Gregorij Magni tempore, quoniam in Basilica Constantiniana Sancti Ioannis Apostoli, vestes asservabantur, quæ & succitatis tempore elatae, pluviam conferbant

ferebant, & contra in inundationibus serenitatem dabant Ioann. Diac. in Vita ejusdem Gregor. lib. 3. cap. 58. & 59. & 30 Majol. de admir. nat. reb. colloq. 1. §. hac ficitas, & s. præterea orationibus, pag. mihi 33. & 34.

34 Idem Gregorius † sæviente in Vibe gravi pestilentia religiosam in die Dominicæ Resurrectionis anni 591. supplicationem instituit, atque solemní pompa sanctam Virginis Dei genetricis imaginem exculit, quæ D. Lucæ manu affabré ad vivum expressa in æde Divæ Mariæ ad Præsepe, quæ major modo dicitur, eximia populi Religione asservabatur. Tunc, gratulantibus Deo omnibus; ecce Angelus sanctam Virginem his vocibus è cœlo alloquens, est auditus: Regina Cœli lætare, alleluia, &c. Haud multò post Angelus super Adriani molem stans, ac strictum mucronean vagina recondens, conspectus est. Quo viso Gregorius exhilaratus, converso ad populum ore, bono omnes, inquit, animo estote. Nam optatus divinitat iræ, ac furentis, jampridem pestilentiae finis, Deo ipso annueat, ostenditur. Atque ita morbus ille elanguit, & optata salubritas consecuta, Sigen. de Regn. Ital. lib. 1, pag. mihi 39, & 40.

35 His, & alijs, † quæ undique peti possunt, exemplis satis comprobatur cœlestis iræ vindictam hoc remedio mitigari. Nam se convertentibus, inquit, Dominus, & implebuntur area frumento & vino, & oleo torcularia redundabunt, & reddam vobis annos quos comedit locusta, bruchus, rubigo, & eruca, Joel Proph. cap. 2, post med. & Ninivitæ conversi ad Dominum, pœnitentia, & ora-

tionibus veniam impetrarunt Ioan^{cap. 3.}

Cum igitur † prædicti Vicarij, de quibus Cassaneus sibi postea contrarius, duebus remedijs usi fuerint, jejunijs, nempe, orationibus, processionibus, sacramentis, signo crucis, & aqua benedicta, quod est præcipuum, & altero, excommunicationibus, scilicet, & maledictionibus, quæ sunt otiosa, & vana, & per consequens illicita, ut per D. Thomam 2. 2. dicta quæst. 76. & cap. 1. potius est judicandum, quodd orationibus, signo crucis, & aquæ benedictæ aspersione, quæ licita sunt, dicta animalia Dei virtute recesserint, quam altero remedio. In dubio enim debet sumi sensus, qui actum licite valere faciat, l. quoties, in stipulationibus, & ibi Ias. num. 1. ff. de verbis obligat. Roman. cons. 353 in fin. & Gabr. commun. conclusion. lib. 7. de malf. concl. 2. num.

37 Nechic negare auderem, † quin divina in terræ fruges sœviat plerumque vindicta, ex eo, quod plures in oppidis, & civitatibus immunitati ecclesiasticae parum faventes, aut alijs ex causis, excommunicati reperiantur, quia, si ad salutis portum per restitutionem, se revocaverint, peccato se liberasse apparebit; tunc Dei erga suos clementia convertimini, inquit, ad me: & ad vos ipse convertar. Laboribus suis fideles suos frui permitteret. Et locustæ virtute Dei se recipient, bruchus, mures, ceteraque animalia, terræ frugibus infesta, orationibus signo crucis, vel sola aquæ benedictæ aspersione peribunt, aut fugabuntur, ut simile quid de Provincia Aultrialium, Saxonum traditur; in qua cum toto, nunquam